

Když umíte komunikovat
se zvířaty,
musíte naslouchat
jejich řeči.
Někdy
neví, jak
lidský jazyk...
používáme odlišné slova,
chápete, je to příliš složité.
Proto mi
jeden z ptáků
doslova řekl,
„růžové máslo“.
Slyšeli jste vůbec někdy o
něčem takovém? Víte,
bílý Mirabeau.
Tak jsem řekla:
„Co to je růžové máslo?
Nikdy jsem o tom neslyšela.“
Protože normálně
jdeme do kina,
máme popcorn
s veganským máslem.
Ten druh másla,
který vždy používáme.
Tak chtěl vyjádřit, že
nechce ten druh másla,
rozumíte,
ale růžové máslo.
Řekla jsem: „Lidi
nedělají růžové máslo.
Co dělat? Co dělat?“
Pak jsem byla osvětlená!
Dobrá, má na mysli
med, výtažek z květů.
On neřekl květ,
řekl růže,
protože růže se pokládá
za nejlepší ze všech květů
Ale kdo kdy slyšel
o másle z růží?
A to byly přesně jeho slova!
Přinutilo mě to zamyslet
se na chvíli, než jsem
pochopila, o co šlo. Trochu
jsme si povídali a pak jsem
byla zaneprázdněná, musela
jsem dělat něco jiného,
tak jsem se nemohla
hned vrátit k němu a říct:

„Co myslíš tím růžovým
máslem a tím vším?“
Tak jsem si řekla: „Nevadí,
vyřeším to.“
A vyřešila jsem to, chápete?
A pak řekl, ano,
to je to, co chce.
Například takto.
To není jen, že
komunikujete
se zvířaty,
ale musíte také vědět,
jak to interpretovat.
Ale to je jenom
jedna z věcí.
Neřeknou to vždy
ve vašich pojmech.
Řeknou to v jejich pojmech.
Možná zapomněl,
jak se řekne med nebo možná
v ptačí řeči
tomu říkají „růžové máslo“.
To znamená to nejlepší
z esence květů.
Růže je pokládána
za nejlepší z květů
a máslo z nich
může být jenom med
a pro včely to je
pravděpodobně jejich máslo.
A opravdu to také
vypadá jako máslo, ne?
(Ano.)
Někdy děláme také
z másla vosk nebo olej
a to všechno.
To je pravda, ne?
Tak v medu
je někdy
určitý druh vosku.
Ano, někdy
ho musí lidi nějak
odfiltrovat, že?
Nikdo to nemá rád,
je to každopádně bez chuti.
Ale pravděpodobně pro
včely a ptáky to je máslo,
květové máslo, že?
Růžové máslo,
to je tak romantické.

Nikdy jsem neslyšela takové
spojení předtím, vy jo? (Ne.)
A to je přesně to slovo...
Jsou velice poetičtí,
ti ptáci, rozumíte,
velice filosofičtí.
Jako mi řekl Moluccan,
malý trochu narůžovělý
papoušek.
Dříve býval
miláčkem rodiny, víte,
středem pozornosti
v rodině
a pak jak šel život,
začal být přehlížen.
Neobviňoval
majitele nebo něco,
řekl život se změnil,
život se změnil, víte?
Život se již nemazlí,
běh života se změnil.
Řekl: „Život se nemazlí.“
Věříte tomu? Dokonce
ani naši spisovatelé někdy
neřeknou takovou větu.
A jestli byste chtěli být
spisovatelem, museli byste se
hodně snažit, abyste
našli takové vyjádření, ne?
A on si takhle mluví.
„Život se nemazlí.“
Nádhera, ne? Žádné
obviňování, nic takového.
Ano, život se nemazlí.
Ne, žádné obviňování, nic.
Ano, protože jsem přemýšlela
proč se stal takovým
a smutným a on řekl,
že proto, že předtím
byl v domě
tím nejvíce milovaným
a pak, chápete,
jak šel život,
věci se změnily
a on degradoval
na zanedbávané zvířátko,
víte, v obchodě se zvířaty,
stál tam celý dlouhý den
jen aby dekoroval obchod.
Ale nyní je již

v lepším stavu
než mnoho jiných ptáků.
Ale to, co mám na mysli, je,
že používají jiný jazyk,
je velice poetický.
Nádherné bytosti!
A my se úporně snažíme
najít nějakou dobrou větu
nebo nějaká vhodná slova
abychom „trefili hřebík“
a oni nemusí.
Jejich mluva je
jako báseň. Nádherná!
Dobrá, tak se mě
jeden žurnalista zeptal,
co rádi jí.
Mají rádi všechno.
Dokonce mají rádi pizzu,
špagety.
A milují tofu.
Jedí klasické tofu.
Víte, bílé tofu,
milují to
a milují
všechny druhy oříšků,
všechny druhy semínek,
které jim dávám,
každý den jiné,
a sušené ovoce,
čerstvé ovoce, zeleninu,
různé věci.
A když jim to moc nechutná,
nechají to být
a vy jdete a sesbíráte to
z podlahy.
Znamená to, abyste
jim to již nedávali.
Pokaždé to otestuji, víte?
Zabere to nějaký čas,
než poznáte, co mají rádi,
ale obecně
mají rádi to, co ptáci mají
rádi. Oříšky, ovoce,
přirozenou potravu z přírody,
to, k čemu jsou uzpůsobeni.
No a je také snadné
najít si knihu a přečíst si
o tom, jaký druh ptáků
má rád
jaký druh potravy.

Jestli chcete mít ptáka nebo
psa nebo jakékoliv zvíře,
nejdříve si to nastudujte,
abyste poznali, jestli jste
schopni se o ně postarat
a jestli jsou kompatibilní
s vaší osobností
nebo s prostředím.
Víte, některá zvířata
potřebují velký prostor
a jestli máte jen
malou garsonku
nekupujte si prosím
například Rottweilera.
Některé garsonky
jsou velice malé.
Jen koupelna,
kuchyň
a to je skoro všechno.
Takže to musíte
zvážit.
To není jen tak, že
máte lásku ke zvířatům,
to vždy nestačí.
Na tom tolik nesejde.
Nemůžete si pořídit
zvíře,
jenom abyste ukázali,
jak milujete zvířata.
Jestli si je nemůžete vzít,
neberte si je.
To je také druh lásky.
Jaký je užitek z toho, abyste
si vzali ptáka nebo psa
když tam nejste pro ně
celý den
a každý den
a zanedbáváte je
a nemluvíte na ně
a nejste tam pro ně?
Oni potřebují lásku,
potřebují interakci,
potřebují pozornost.
Jako když máte přítele,
nebo člena rodiny
musíte vzájemně
komunikovat,
více méně, každý den.
Ale oni jsou normálně
velice trpěliví

a chápající, víte.
Dokonce i když pracujete
celý den a přicházíte domů
až v noci,
stačí jim to.
Vyjdou vám
hned vstříc
a „Ahoj“
a „Miluji tě“
a „Je venku zima?“
anebo tak podobně,
víte?
Jestli toto je způsob jak
mluvíte, oni budou také
tak mluvit.
Ani je to nemusíte učit.
Jestli vzájemně komunikujete
jako členové rodiny jeden
s druhým každý den,
říkáte něco jako:
„No není tam zima?“
každý den...
Jestli přijdete domů,
pověsíte si kabát a řeknete:
„To je ale venku chladno!“,
pak je to způsob,
jak budou mluvit i oni:
„Je tam venku chladno?“
Nebo se to naučí
z televize.
Jako jeden z mých ptáků,
ona říká:
„To je skvělé, člověče!
Skvělé!“ Nebo tak něco.
Někdy mluví
jako kovboj.
Záleží na tom,
na jaký film se dívala.
Tak si dávám pozor, abych
ji nevystavovala
žádným pořadům v TV,
takže pouštíme jenom video.
Bylo by pěkné, kdyby měla
také Supreme Master TV,
ale někdy
to není možné,
tak pouštíme nějaké
video, dětské video nebo
DVD, něco pěkného, víte,
s ptáky, se psy,

se zvířaty,
s dětmi nebo pěknými
a romantickými věcmi,
žádné násilí
a nic podobného.
A oni to všechno milují.
Sledují to.
Ale ne všichni
to sledují.
Někdy sledují,
někdy ne.
Moji psy, víte,
někteří z nich milují TV.
Ten malý
velice miluje TV.
Dokonce když jenom zapnete
počítač
a vidí obrazovku,
něco, co svítí,
a už jde blíž.
Vrtí ocasem a čeká.
Znáte to.
A Rotweiler,
Goody, když vidí,
že máte v ruce
nějaký aparát, který
vypadá jako blesk,
pak přijde blíž
a čeká,
celý se třese,
čeká na vás, abyste
namířili to světlo
na podlahu
a on ho mohl honit.
Miluje honit světlo.
Miluje vyjít si ven
v noci, protože v noci
je bereme sebou ven
naposledy, víte,
a když jdeme po ulici,
někdy není žádné světlo,
lidé si vezmou baterky
a on to miluje.
To je nejlepší vycházka
z celého dne.
Ráno, oběd nebo večeře
to není tak zajímavé,
ale večer, rozumíte,
večer kolem desáté hodiny,
poslední procházka,

tu miluje, protože
světla baterek jsou všude.
Každý má
baterku, víte
a on pobíhá
od jedné ke druhé.
Miluje to.
Vypadá to, že naše setkání
je u konce, je to tak?
Ano! Je po třetí hodině?
Počítáte dobře.
Skutečně? 3...4?
(Jsou 4. 4 hodiny.)
Dobrá, fajn,
tak pokračujte v meditaci
několik dalších hodin, ano?
Tady vaříte...
Ó, můj Bože, cítím,
že nabírám na váze.
Cítím se trochu těžká
za ty dva dny, co jsem tady.
Protože tady nemám
tolik pohybu
se psy nebo
ptáky nebo tak celkem.
Jenom tady přijdu,
sedím s vámi, jdu zpátky,
studuji knihy, abych vám je
mohla číst,
a mluvím k vám
a chodím tady trochu kolem.
Tak opatrně s čím
mě krmíte.
Nějaké další otázky?
Je mnoho příběhů
o kočkách. (Ano?)
Ztratí se ve vzdálenosti
více než 2000 kilometrů
a najdou cestu zpátky domů.
Ano, určitě.
Říkám vám, zvířata
všechny ví.
Říkala jsem již dříve, že
všechny zvířata mají
telepatické nadání
a, více méně, všechno poznají.
Některé jsou odlišné.
Některé více,
některé méně, ale
ony všechny mají schopnosti,

mimo vaši představivost.
Psy nebo kočky,
když se ztratí, mohou se
dostat zpátky kdykoliv,
ale chvíli jim to trvá.
Ale všechny by se vrátily
zpátky. Jestli žijí,
vrátí se.
Jenom někdy
se tak nestane,
někdy se nemohou vrátit.
Zemřou mezitím,
a tak nevíme,
že ten pes se mohl vrátit.
Vrací se. Dokonce
i když se přestěhujete,
vystopují vás
a najdou.
Je mnoho takových příběhů.
Jsou všechny pravdivé.
To nejsou psi –
ve své skutečné podobě
by vypadali jako vy a já,
jenom úžasnější, světlí
a zářiví a nádherní!
Ano, nádhernější.
Jejich skutečná podoba je
jako naše, jako všechny naše
skutečné podoby. Velmi
úžasná, nádherná, skvostná!
Jenom na sebe berou tuto
formu, fyzicky, jako krabici.
Různé dárky,
zabalené v různých krabicích.
Můžete vzít diamant a
dát ho do malého kapesníku
nebo ho položit do
nádherné krabice.
Nebo ho vložit
do větší krabice
a vystlat kolem více papíru,
vyzdobit kolem.
Je to stále stejný kus
diamantu. Ano?
Podobně jako my.
To je to, co
si lidé neuvědomují. Ano?
Nějaké další otázky?
Chtěl jsem se Vás zeptat
Mistryně, jestli Vás

postrádají, když nejste s nimi?
Ano. Postrádají.
Velmi. Stejně jako postrádáte vy mne.
Alespoň ale spolu můžeme hovořit vnitřně a oni vědí že se brzy vrátím.
Někteří to nemohou vydržet, ale teď už jsou lepší.
Dříve, když ke mně přišli poprvé, nebyli jsme jeden na druhého tolik zvyklí a byli předtím traumatizovaní, tak nějak ztratili schopnost to vydržet.
Ale teď, teď jsou silní.
Vědí, že stále přicházím a odcházím.
Řeknu jim, před tím než jdu.
Říkám: Dobrá kluci, musím na chvilku odejít.
Musím udělat svou práci, to znáte, že?
Vrátím se , ano?
„Bud' hodný kluk, bud' hodná holka.“ Dělej tohle.
Postarej se o obývací pokoj.
Další kluk si vezme na starost garáž, tenhle kluk má na starosti kuchyň, a ty si vem na starost, že v domě nikdo nebude čůrat.
A... a ty dávej pozor, aby byli všichni v pořádku, než se vrátím.
a ty hlídej, že se všichni dobře najedí.“
Jen jim přidělím nějakou práci, zaměstnám je, ano?
A oni se cítí důležitě.
„Ano, Já se starám o obývací.“
Nebo: „Já se starám

o obsluhu,“
víte, o pomocníky.
Ano, to je v pořádku.
Jsme v pohodě.
Většina ptáků a psů je velmi trpělivých, mají porozumění.
Pouze jeden, jeden pták byl příliš citlivý a onemocněl, když jsem odešla.
To bylo už hodně dávno, když jsem ji dostala.
Teď už je v pořádku.
A jsou šťastní, velmi šťastní.
Samozřejmě, když tam nejsem, tak šťastní nejsou, ale vědí, že je to v pořádku.
Velmi chápaví.
Nějaké další otázky?
Mohou mezi sebou psi a ptáci mluvit?
Ano, mluví.
Mluví. Mluví.
Znají jeden druhého velice dobře.
Zvířata, mohou mezi sebou komunikovat, bez problémů.
Ale byli by jste překvapeni, někdy více komunikují se svou vlastní „rasou“.
Například, Rottwajleři budou mluvit na „černé kluky“ a ne příliš s „bílými“.
Je to pro ně lepší mezi černými a světlí jsou na tom lépe mezi světlými.
Ačkoliv, vzájemně mezi sebou jsou v pohodě.
Jen jsem zjistila, že se domluví s vlastním typem lépe.

To je vše.
Ale neznamená to, že jeden typ nenávidí druhý, nebo něco takového.
Jenom vzájemně víc komunikují, dobrá? Ano, co? Můžeme se inkarnovat jako zvíře jen tak pro radost?
Nemyslím, že by jste chtěla, ale můžete.
Pokud jste na vysokém stupni můžete se inkarnovat do jakékoliv formy.
Říkala jsem Vám, krávy jsou z velmi vysokého stupně.
Vtělily se sem jako krávy za účelem, pomoci lidem lépe porozumět.
Předtím, chtěli sejít dolů, aby pomohly v zemědělství a pomoci nakrmit některé z dětí, jejichž matky nemají mléko.
To je jejich účel.
Ale potom je lidé také jedli a chovali jen náhodně, bez skutečného účelu a to vše je špatně.
Přišly jen pomáhat.
To je důvod, proč je cokoli od krav, kravské mléko a to vše, velmi výživné.
Ano, je to neuvěřitelné.
Krávy jsou velkými pomocníky lidstva, od zemědělství, po každou malou věc, jako náhradní matky dětem.
Jsou velmi hodné.
Nikdy bychom je neměli jíst.
Jíst je, je strašný zločin.
Ale vždy nám odpustily.
To je jedna dobrá věc.
Krávy vždy lidem

odpustí.

Dobrá, co dál?

Mistryně, co můžeme dělat,
abychom se zalíbili Bohu?

Bohu se líbí

nejvíce, když

vaše ego odejde. To je vše.

Nejtěžší část, kterou jste
kdy dělali,

protože je to pro vás obtížné,
je zabít své ego. To je vše.

Když zabijete ego,
není už nic, co by bylo
třeba více udělat.

Bůh bude stejně potěšen,
protože děláte vždy
správné věci.

V pořádku? Další.

Zdravím, Mistryně! (Ano.)

Když máme psa,
bývá to často spojení z
minulého života s tím psem,
nebo to není pokaždé?

Není tomu vždy tak.

Ne vždy.

Ale jestli je spojení
z minulého života,
(poznal bys to) je to hezcí.

Ano, poznáš to.

Řeknou ti to.

Další otázky ?

Ne. Ne? Dobrá.

Pak tedy meditujte.

Ptáte se jen, aby jste
mne tu udrželi, já vím.

Všechno už znáte,
vše se opakuje.

Fajn. Nic jiného, hm?

Dobrá, jdu

zpátky meditovat.

Také meditujte, dobrá?

(Děkuji.)V pořádku, s Bohem!

S Bohem.